

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	II K 961/20	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	21 maja 2013 roku	(...)
1.1.2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie	20 sierpnia 2014 roku	(...)
1.1.3.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	24 lipca 2015 roku	(...)
1.1.4.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	12 stycznia 2017 roku	(...)
1.1.5.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie	23 maja 2018 roku	(...)

1.1.6.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	20 grudnia 2017 roku	(...)
1.1.7.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	9 maja 2019 roku	(...)
1.1.8.	Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim	28 czerwca 2019 roku	(...)
1.1.9.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	7 stycznia 2020 roku	(...)
1.1.10.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	19 sierpnia 2020 roku	(...)
1.1.11.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	22 października 2020 roku	(...)
1.1.12.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie	24 listopada 2020 roku	(...)

<i>o.1.Inne fakty</i>			
<i>o.o.1.Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.1.1.	Wydanie prawomocnych wyroków skazujących wobec skazanego A. D. (1).	odpisy wyroków	72-73, 75, 78, 82, 84, 86, 96-97, 106, 108, 118, 120, 137-139, 187
informacja z KRK	191-193		

1.2.1.2.	Poprawne zachowanie skazanego A. D. (1) w czasie odbywania kary pozbawienia wolności.	opinia o skazanym	87-89, 180-181
1.2.1.3.	Okresy odbywania przez skazanego orzeczonych kar.	informacja o pobytach i orzeczeniach	90-92, 182-184
informacja z NOE-SAD	155-159		
<i>o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2.1.			

<i>1.Ocena Dowodów</i>		
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.1	odpisy wyroków	dokumenty urzędowe, sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania przez instytucje do tego powołane w ramach i w zakresie przynależnych im zadań. Nie budziły wątpliwości odnośnie autentyczności i rzetelności zawartych w nim danych. Niekwestionowany przez strony.
informacja z KRK	dokument sporządzony przez uprawnioną do tego instytucję w zakresie jej zadań. Nie budził wątpliwości natury prawnej i faktycznej.	

informacja o pobytach i orzeczeniach	dokument urzędowy, sporządzony na potrzeby niniejszego postępowania, przez podmiot do tego powołanych w ramach i w zakresie przynależnych zadań, nie budził wątpliwości odnośnie w zakresie rzetelności zawartych z nich danych. Niekwestionowany przez strony.	
informacja z NOE-SAD	dokument sporządzony przez uprawnioną do tego instytucję w zakresie jej zadań. Nie budził wątpliwości natury prawnej i faktycznej.	
opinia o skazanym	dokument urzędowy, sporządzony na potrzeby niniejszego postępowania, przez podmiot do tego powołanych w ramach i w zakresie przynależnych zadań, nie budził wątpliwości odnośnie prawdziwości i autentyczności oraz w zakresie rzetelności zawartych z nich danych. Niekwestionowany przez strony.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
<i>1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</i>		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu

<p>3.1.1.</p>	<p>2. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, wyrok z dnia 20 grudnia 2017 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>12. Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, wyrok z dnia 24 listopada 2020 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>13. Sąd Rejonowy w Mrągowie, wyrok z dnia 18 listopada 2020 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p>	<p>2. 10 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>12. 3 miesiące pozbawienia wolności,</p> <p>13. 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
<p>3.1.2.</p>	<p>2. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, wyrok z dnia 20 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...),</p> <p>4. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, wyrok z dnia 12 stycznia 2017 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>7. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, wyrok z dnia 9 maja 2019 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>8. Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, wyrok z dnia 28 czerwca 2019 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>9. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, wyrok z dnia 7 stycznia 2020 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>10. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, wyrok z dnia 19 sierpnia 2020 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>12. Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, wyrok z dnia 24 listopada 2020 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...).</p>	<p>2. 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,</p> <p>4. 4 miesiące ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,</p> <p>7. rok ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie,</p> <p>8. 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,</p> <p>9. 4 miesiące ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,</p> <p>10. 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie,</p>

		12. 3 miesiące ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.
3.1.3.	<p>1. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, wyrok z dnia 21 maja 2013 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p> <p>5. Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie, wyrok z dnia 23 maja 2018 roku wydany w sprawie o sygn. akt (...)</p>	<p>1. 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł,</p> <p>5. 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł.</p>
Zwiąźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
<p>W stanie prawnym obowiązującym do 1 lipca 2015 roku, a więc do wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396) Sąd wydawał wyrok łączny w myśl art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk, w sytuacji gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok – choćby nieprawomocny – co do któregośkolwiek z nich i orzeczono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu, a sprawca został skazany za owe przestępstwa prawomocnymi wyrokami różnych sądów.</p> <p>Z dniem 1 lipca 2015 roku zmieniła się treść art. 85 kk. Wydanie wyroku łącznego było możliwe w sytuacji, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Sąd w takim wypadku</p>		

orzekał karę łączną, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej były wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne (art. 85 § 1 i 2 k.k.). Zastrzeżenie z art. 89 k.k. dotyczyło możliwości łączenia kar z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy.

Natomiast od dnia 24 czerwca 2020 roku, w związku z wejściem w życie art. 38 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 2020 r. poz. 1086) (dalej: ustawa Covid-19), art. 85 § 1 kk stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się

przestępstwa. Jednocześnie zgodnie z art. 81 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38 (tj. kk), w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Natomiast w ust. 2 art. 81 wskazano, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W rozpoznawanej sprawie A. D. (1) po dniu wejścia w życie przepisu art. 38 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19, tj. po 24 czerwca 2020 roku, został dwukrotnie prawomocnie skazany na karę mieszaną w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności i roku ograniczenia wolności oraz karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zaś przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed 24 czerwca 2020 roku, wobec A. D. (1) wydano aż jedenaście prawomocnych wyroków, z czego dwa przed dniem 1 lipca 2015 roku. Skazany wykonał już karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 24 lipca 2015 roku, sygn. akt (...) (pkt 3 części wstępnej wyroku), aktualnie odbywa karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 20 grudnia 2017 roku, sygn.

akt (...) (pkt 6 części wstępnej wyroku), natomiast wśród kar podlegających wykonaniu znajdują się jeszcze kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 listopada 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 18 listopada 2020 roku, sygn. akt (...) (pkt 12 i 13 części wstępnej wyroku) oraz zastępczą karę pozbawienia wolności w zamian za karę grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, sygn. akt (...) (pkt 5 części wstępnej wyroku). Karami podlegającymi wykonaniu wobec skazanego są jeszcze kary łączna i jednostkowe ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 20 sierpnia 2014 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 stycznia 2017 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 9 maja 2019 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 28 czerwca 2019 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 7 stycznia 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 22 października 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 listopada 2020 roku, sygn. akt (...)(pkt 2, 4, 7, 8, 9, 10 ,11c, 12) oraz kara grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-

Pólnoc w Warszawie z dnia 21 maja 2013 roku, sygn. akt (...) (pkt 1 części wstępnej wyroku), bowiem skazany dotychczas nie uiszczył orzeczonej grzywny (k. 117 akt (...)).

Odnosząc powyższe do rozpoznawanej sprawy, Sąd uznał, że wobec skazanego A. D. (1) nie będzie miał zastosowania przepis art. 85 kk obowiązujący do dnia 30 czerwca 2015 roku z uwagi na brak możliwości utworzenia "węzłów" z czynów popełnionych "zanim zapadł chociażby nieprawomocny wyrok". Konieczne zatem stało się ustalenie pod kątem względności, czy wobec skazanego zastosowanie będą miały przepisy art. 85 § 1 kk i n. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku czy przepisy art. 85 § 1 kk i n. w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020 roku, skoro sytuacja w jakiej znalazł się skazany nie została wymieniona w treści art. 81 ustawy - tarcza 4.0, a więc z racji stanu faktyczno-prawnego wynikającego z mieszanej daty prawomocności.

Na wstępie rozważań wskazać należy, że tutaj Sąd stoi na stanowisku, że normowanie szczególne zawarte w art. 81 - ustawy tarcza 4.0. nie wyklucza regulacji zawartej w art. 4 § 1 kk. Zajęte stanowisko znajduje potwierdzenie w wykładni językowej przepisu art. 81 ust. 1 i 2 w/w ustawy Covid-19 z dnia 19 czerwca 2020 roku. Przepis ten w ocenie Sądu posiada charakter intertemporalny, ponieważ reguluje ewentualną kolizję konkurujących przepisów w czasie, która już tylko z racji tego, że wszystkie czyny, za które A. D. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami zostały popełnione przed dniem 24 czerwca 2020 roku, czyli na gruncie przepisów pozwalających orzec karę

łącną za zbiegające się przestępstwa zgodnie z tzw. krocącym modelem kary łącznej, opartym na zasadzie wykonalności orzeczeń (vide art. 85 § 1 i 2 kk w brzmieniu nadanym nowelą lutową, która weszła w życie 1 lipca 2015 roku).

Możliwość zastosowania przepisów ustawy obowiązującej poprzednio - jako względniejszej dla skazanego w rozumieniu art. 4 § 1 kk - w takim jak aktualnie rozpatrywany przypadek, tj. dla stanów o "mieszanej" dacie prawomocności orzeczeń nie wykluczało literalne brzmienie przepisu art. 81 ustawy - tarcza 4.0. Należy zauważyć, że prawodawca w przedmiotowej regulacji unormował tylko dwa, rozłączne stany faktyczno-prawne, z których pierwszy zachodzi w sytuacji, kiedy wszystkie spośród objętych zakresem postępowania w przedmiocie wyroku łącznego orzeczenia uprawomocniły się przed datą wejścia w życie tarczy 4.0. - do którego znajdują bez wyjątku zastosowanie przepisy rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu dotychczasowym z mocy ust. 1 art. 81 cyt. Ustawy oraz drugi, w którym wszystkie orzeczenia objęte postępowaniem w przedmiocie wyroku łącznego uprawomocniły się już po dniu wejścia w życie rzeczony nowelizacji - do którego znajdują bez wyjątku zastosowanie przepisy rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu znowelizowanym przez ustawę - tarcza 4.0 z mocy ust. 2 art. 81 cyt. ustawy. Powyższa regulacja nie budzi zatem wątpliwości w przypadkach, w których wszystkie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu za zbiegające się przestępstwa zostały prawomocnie orzeczone albo przed 24 czerwca 2020 r. albo po tej dacie. Przepis art. 81 ust. 1 i 2 nie

odnosi się natomiast w ogóle do stanów faktycznych obejmujących „mieszane” daty prawomocności orzeczeń skazujących, a więc takich jak zaistniał w przypadku A. D. (1). Owszem poza sporem jest fakt, że prawodawca w art. 19 ust. 1 tzw. noweli lutowej, która wprowadziła kroczący model orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, odmiennie uregulował kwestię kolizji ustaw w czasie, wskazując że przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (ustawa Kodeks karny), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, podczas gdy przepis art. 81 ustawy - tarcza 4.0 nie zawiera analogicznego unormowania. Powyższe nie oznacza jednak, że ustawodawca nie dopuścił możliwości zastosowania art. 4 § 1 kk w jakichkolwiek przypadkach, a zwłaszcza w stanach faktycznych o mieszanej dacie prawomocności orzeczeń skazujących za zbiegające się przestępstwa. Skoro ustawodawca wprost nie uregulował w przepisie szczególnym, jakim bez wątpienia jest art. 81 ustawy - tarcza 4.0, stanów o mieszanej prawomocności, to - a contrario - stanów tych nie wyłączył spod działania normy ogólnej zawartej w art. 4 § 1 k.k. Ten kierunek wykładni dodatkowo wspiera argument, że wyjątków nie należy interpretować rozszerzająco, zgodnie z paremią *exceptiones non sunt extendendae*. W ocenie Sądu ustawodawca wyłączył natomiast spod działania zasady *lex mitior* tylko przypadki zbiegu skazań prawomocnie orzeczonych tylko

przed 24 czerwca 2020 r. oraz zbiegu skazań prawomocnie orzeczonych tylko po tej dacie, pomijając stany dotyczące zbiegu prawomocnych skazań o mieszanej dacie prawomocności, których podciąganie pod dwa wcześniej wskazane przypadki, kłóciłoby się z zasadą racjonalności ustawodawcy, który przemodelował zasady orzekania o karze łącznej m.in. w celu przyspieszenia i ograniczenia liczby postępowań w sprawach o wydanie wyroku łącznego.

Przepis art. 81 ust. 1 i 2 cyt. Ustawy stanowi zatem *lex specialis* w stosunku do art. 4 § 1 kk, gdyż wyłącza jego stosowanie, ale tylko w sytuacjach w nim unormowanych. Bez wątpienia bowiem zasada *lex mitior* uregulowana jest na poziomie ustawowym, w tym w art. 4 § 1 kk, a zatem jej wyłączenie przez ustawę zwykłą jest co do zasady prawnie dopuszczalne. Teoretycznie prawodawca w ustawie - tarcza 4.0 mógł całkowicie wyłączyć stosowanie art. 4 § 1 kk we wszystkich sprawach dotyczących orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, a pozostających na styku stanów prawnych - dotychczasowego i nowego - w tym również o mieszanych datach prawomocności zbiegających się orzeczeń - jednakże wyłączenie to powinien w ustawie wprost wyartykułować. Tymczasem sytuacji takiej nie obejmuje przepis art. 81 cyt. ustawy, który to pogląd wyrażony został również w doktrynie (Komentarz do art. 85 k.k., teza 1. w: Konarska-Wrzosek V. (red.), Lach A., Lachowski J., Oczkowski T., Zgoliński I., Ziółkowska A. Kodeks karny. Komentarz. WKP, 2020).

Norma intertemporalna wyrażona w art. 81 ust. 1 i 2 ustawy - tarcza 4.0 wysławia wprost zakaz obejmowania karą łączną w ramach wyroku łącznego kar orzeczonych prawomocnie zarówno przed 24 czerwca 2020 r., jak i po tej dacie, czyli w stanach faktyczno-prawnych o tzw. mieszanej dacie prawomocności.

Dekodując normę zawartą w art. 81 ust. 1 i 2 ustawy - tarcza 4.0 uznać należałoby, że prawodawca nie zapewnił wystarczającej ochrony interesów sprawców zbiegających się przestępstw, w stosunku do których wyroki skazujące za nie uprawomocniły się zarazem przed datą wejścia w życie przepisów tarczy 4.0 oraz po tej dacie. Interesy te winny być zatem chronione przez zastosowanie art. 4 § 1 kk w omawianym zakresie. Trybunał Konstytucyjny akceptował wszak dotychczas jedynie wyłączenie stosowania zasady *lex mitior* przy orzekaniu kary łącznej pod rządami ustawy nowej, ale w odniesieniu do kar orzeczonych prawomocnie wyłącznie przed wejściem w życie tej ustawy (por. M. Zacharski: Reguły intertemporalne a instytucja kary łącznej w tarczy 4.0, LEX/el. 374387; uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 25 listopada 2020 r., II AKz 346/20, LEX nr 3101657).

W ocenie Sądu wykładnia przepisów art. 81 ust. 1 i 2 ustawy - tarcza 4.0, dopuszczała możliwość zastosowania w poddanym osądowi przypadku ustawy obowiązującej poprzednio (art. 4 § 1 kk), co daje podstawy do orzeczenia względem A. D. (1) kary łącznej w wyroku łącznym w oparciu o tzw. kroczący model kary łącznej, która objęła podlegające wykonaniu

jednostkowe kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności, orzeczone prawomocnie zarówno przed 24 czerwca 2020 r. jak i po tej dacie. Powyższe było prawnie dopuszczalne w świetle obowiązującego brzmienia przepisu intertemporalnego - art. 81 ustawy tarcza 4.0, który nie wyklucza całkowicie działanie zasady lex mitior.

Zastosowanie ustawy poprzednio obowiązującej jest o tyle względniejsze dla skazanego, że model orzekania kary łącznej do dnia 23 czerwca 2020 roku, pozwolił połączyć podlegające wykonaniu kary zarówno jednostkowe i jak łączne oraz wydać wyrok łączny bez naruszania prawa do sprawiedliwego wyroku łącznego poprzez zapewnienie równego dostępu do zasady lex mitior.

W tej sytuacji kierując się treścią przepisu art. 85 § 1 i 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 roku, Sąd połączył A. D. (1) orzeczone prawomocnie kary i wymierzył:

1. karę łączną pozbawienia wolności obejmującą aktualnie wykonywaną karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 20 grudnia 2017 roku, sygn. akt (...) (pkt 6 części wstępnej wyroku) z karami pozbawienia wolności podlegającymi wykonaniu orzeczonymi wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 listopada 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 18 listopada 2020 roku, sygn. akt (...) (pkt 12 i 13 części wstępnej wyroku),

2. karę łączną ograniczenia wolności obejmującą kary podlegające wykonaniu kary jednostkowe i karę łączną ograniczenia wolności wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 20 sierpnia 2014 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 stycznia 2017 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 9 maja 2019 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 28 czerwca 2019 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 7 stycznia 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 22 października 2020 roku, sygn. akt (...), Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 24 listopada 2020 roku, sygn. akt (...) (pkt 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12)

3. oraz węzeł kary łącznej grzywny łączącą podlegające wykonaniu kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, sygn. akt (...) (pkt 5 części wstępnej wyroku) i wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 21 maja 2013 roku, sygn. akt (...) (pkt 1 części wstępnej wyroku).

Zastosowanie ustawy obowiązującej poprzednio było dla skazanego bardziej korzystne, bowiem na gruncie aktualnego stanu prawnego, przywracającego tzw. zasadę chronologii orzeczeń - wyłożoną w uchwale składu 7 sędziów Sądu

Najwyższego z 25 lutego 2005 roku w sprawie I KZP 36/04, mającej moc zasady prawnej (OSNKW 2005/2/13), wedle której zawarty w art. 85 kk zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa - brak byłoby podstaw do objęcia węzłem kary łącznej wszystkich pozostających do wykonania kar, w tym objęcia tym węzłem kar łącznych w miejsce dopuszczalnego połączenia tylko kar jednostkowych. Oceniając względność ustawy należy zawsze pamiętać o tym, że kara łączna jest elementem prawa materialnego, który wyznacza, jakie zachowania jaką karą są penalizowane. Również i z tego względu wprowadzenia zasad łączenia kar nie może wywoływać skutku działania ustawy wstecz, co w przypadku skazanego A. D. (2) byłoby aż nadto widoczne, jeżeli zważy się, że każdy z czynów, za które został skazany, popełniony był pod rządami ustawy obowiązującej do dnia 24 czerwca 2020 r.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Zgodnie z art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Uwzględniając powyższe wobec skazanego istniała możliwość orzeczenia kary łącznej:

1. pozbawienia wolności w granicach od 10 miesięcy (kara powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa) do 1 roku i 7 miesięcy (suma kar);

2. ograniczenia wolności w granicach od roku (kara powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa) do 5 lat i 4 miesięcy (suma kar);

3. grzywny w granicach od 100 stawek dziennych (kara powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa) do 150 stawek dziennych (suma kar);

W odniesieniu do węzła kary łącznej pozbawienia wolności Sąd uznał za zasadne zastosowanie reguły asperacji. Wymiar kary łącznej roku pozbawienia wolności, uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, jak też potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ustalając wymiar kary łącznej Sąd uwzględnił związek czasowy między poszczególnymi czynami, który nie był zbyt ścisły, ponieważ rozciągał się na okres od 25 sierpnia 2016 roku do dnia 25 sierpnia 2019 roku oraz związek podmiotowo-przedmiotowy, który również z uwagi na zaatakowane przez skazanego dobro prawem chronione nie był ścisły. Na wymiar kary wpływ miały okoliczności dotyczące zachowania skarżącego w jednostce penitencjarnej, który mimo przeciętnego zachowania był także nagradzany kodeksowo za aktywny udział w zajęciach aktywizacji zawodowej i

wykonywanie pracy nieodpłatnej. Znaczenie miały bezkonfliktowe relacje ze skazanymi, brak stosowania środków przymusu czy zachowanie wobec przełożonych, które nie zawsze było regulaminowe, jak też krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, dążenie do ustabilizowania życia i zajęcia się małą córką. W tych okolicznościach cele wychowawcze, jakim winna odpowiadać kara łączna, zostaną osiągnięte w stosunku do skazanego jedynie w przypadku orzeczenia wobec niego kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji.

Odnosnie kary ograniczenia wolności Sąd zdecydował się orzec karę w najwyższym dopuszczalnym przez przepisy prawa wymiarze, tj. 2 lat ograniczenia wolności. Orzeczenie kary łącznej ograniczenia wolności na zasadzie absorpcji lub asperacji, byłoby nie do pogodzenia z celami wychowawczymi wobec skazanego, co do którego przebieg procesu resocjalizacji nie jest zakończony. Dla wypracowania u niego odpowiedniego krytycyzmu wobec popełnionych czynów, jak również ze względu na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, konieczne było orzeczenie kary odpowiednio dolegliwej. Zdaniem Sądu, orzeczenie kary niższej aniżeli 2 lata ograniczenia wolności byłoby dla skazanego „premiowaniem” jego dotychczasowego naganego, przestępnego działania, natomiast w odbiorze społecznym kara niższa niż orzeczona byłaby sygnałem, iż wielokrotnie skazywany przestępca uzyskuje łagodniejsze traktowanie, aniżeli taki, który takich skazań ma znacząco mniej. Co więcej orzeczenie kary łącznej w wyższym wymiarze w

świetle obowiązujących przepisów było niemożliwe. Tym niemniej orzeczenie kary ograniczenia wolności w najwyższym dozwolonym ustawowo wymiarze pozwoli zrealizować wobec skazanego cel sprawiedliwościowy w postaci nieodpłatnej pracy oraz cel prewencyjny w postaci efektu edukacyjnego pracy, integracji sprawy ze społeczeństwem, jak też wdroży go do przestrzegania porządku prawnego oraz zmiany postawy. W tym miejscu wskazać należy, że ustawodawca w art. 87 § 1 kk przewidział możliwość łączenia kary pozbawienia wolności z karą ograniczenia wolności wskazując, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Zaznaczyć jednak należy, że Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 11 czerwca 2019 roku orzekł, że art. 87 § 1 kk ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, ze zm.) w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W świetle powyższego Sąd nie dokonał połączenia kary ograniczenia wolności z karą pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu, orzeczona wobec A. D. (1) kara 2 lat ograniczenia wolności uwzględnia też jego właściwości osobiste i dotychczasowy, niestety

jeszcze labilny, przebieg odbywania kary.

W odniesieniu do węzła kary łącznej grzywny Sąd uznał również za zasadne zastosowanie reguły asperacji, jednakże w górnej granicy. Wymiar kary łącznej 120 stawek grzywny, uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, jak też potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ustalając wymiar kary łącznej Sąd uwzględnił związek czasowy między poszczególnymi czynami, który był odległy, ponieważ dotyczył czynów z 13 sierpnia 2012 roku i 18 stycznia 2017 roku oraz związek podmiotowo-przedmiotowy, który z uwagi na naruszone przez skazanego dobro prawem chronione nie był ścisły.

Całokształt okoliczności dotyczących skazanego, w szczególności różnorodność naruszonych dóbr prawnych, liczba wydanych wobec skazanego prawomocnych wyroków, które niewątpliwie świadczą o pewnym stopniu demoralizacji skazanego, wykonanie niektórych kar orzeczonych przed 24 czerwca 2020 roku, brak ścisłego związku czasowego, zdaniem Sądu uzasadniały orzeczenie kar łącznych w wymiarach roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym oraz 120 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu stawki dziennej na kwotę 30 zł. Taki wymiar kar spełni swoje potrzeby resocjalizacyjne. Wymiar kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji, w świetle

<p>powyższych okoliczności oraz wymogów prewencji szczególnej i ogólnej, stanowiłoby niezasadne jego premiowanie, z kolei orzeczenie kar w oparciu o zasadę kumulacji w odniesieniu do kar pozbawienia wolności i grzywny byłoby nadmierną dolegliwością, która przekraczałaby cele jakie kara ma spełniać wobec skazanego.</p>		
<p>1. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>1. Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU łącznym</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>na podstawie art. 577 kpk na poczet w pkt I-ym wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie o sygn. akt (...) w dniu 26 czerwca 2017 r. oraz okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie (...) od dnia 01 maja 2020 r. do dnia 19 lipca 2020 r. i od dnia 17 stycznia 2021 r. do dnia 7 lipca 2021 r.</p>	
<p>V</p>	<p>na podstawie art. 576 § 1 kpk połączone wyroki w pozostałym</p>	

	zakresie Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.	
VI	na podstawie art. 572 kpk umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroku opisanego w części wstępnej wyroku łącznego w punkcie 3, z uwagi na to, że kara ta została w całości wykonana przez skazanego i jako taka nie podlegała łączeniu zgodnie z treścią przepisu art. 85 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku.	

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VII	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.) oraz § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) przyznano adw. R. R. kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu A. D. (1) z urzędu.
VIII	Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od konieczności uiszczenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, z uwagi na sytuację majątkową skazanego związaną z długotrwałym pobytem w areszcie śledczym.

1.PODPIS
sędzia Justyna Koska-Janusz